

Liebezeit Zsigmond György

Liebezeit Zsigmond György orvos, a hallei Academia Caesarea Leopoldino-Carolina Naturae Curiosorum (a Német Tudományos Akadémia elődje) tagja 1689. november 11-én született Sopronban.

Liebezeit család otthona a Fegyvertár utca 1. számú ház volt. Szülővárosának iskolájában, az akkori evangélikus líceumban tanult, majd 19 éves korában Halle-ban kezdte meg tanulmányait az egyetemen. Édesapja, Paul Liebezeit végrendelete biztosította tanulmányainak folytatását.

A hallei egyetemen a XVIII. század nagy orvos egyéniségei tanítottak, az orvostan első tanárai, kémikusok, a törvényszéki orvostani iskola alapítói. Liebezeit öt éven át tanult Halleban, majd Leidenben hallgatott előadásokat. Halle-ba visszatérve megírta vizsgamunkáját. Műve az első jelentős törvényszéki orvostani vitairatok közé tartozik. A könyv formában kiadott munkát a kor orvosai nagy érdeklődéssel fogadták és újra kiadták. A volt soproni diák ezt a munkáját Sopron város tanácsának és az evangélikus konventnek ajánlotta.

Liebezeit hazatérése után gyakorló orvos volt Sopronban. 1714. május 2-án kötött házasságot Meisner Mihály evangélikus püspök Esther Katharina nevű leányával. Házasságukból két leánygyermek, Maria Anna Theresia és Maria Charlotta, valamint egy fiú, Albrecht Sigismund született. Gensel Ádám és Neuhold János főorvosok halála után, 1721-ben városi főorvos lett. Fizetését 100 forintban állapították meg. Tisztségét rendkívül nehéz időszakban vette át: a török háborúk után meginduló keleti kereskedelemnek Sopron volt az egyik csomópontja, s így a különböző, járványokat is behurcolták. Ezért Liebezeit tevékenységének középpontjában a járványok elleni küzdelem állt. 1727-ben, amikor a várost ismét közelgő járvány fenyegette, a tanács Dr. Andreas Dorschaust, a katolikus, és Dr. Georg Sigismund Liebezeitet, az evangélikus orvost kérte fel a megelőzésre. Liebezeit vállalta, hogy a

járvány ideje alatt, magát nem kímélve teljesíti orvosi kötelességeit, a várost és betegeit el nem hagyja, s hangsúlyozza, hogy mindezt a városa iránti szeretetből is teszi.

Tudományos munkássága is tovább folytatódott. 1721. július 24-én felvették a Leopoldina tagjainak sorába, tagja volt. a berlini Tudományos Akadémiának, írásai továbbra is megjelentek a német folyóiratokban. A képzett és művelt orvosról és a városról kortársa így írt: „A városnak két nagyobb és egy kisebb kapuja és két gyógyszertára is van. A város orvosa D. Hartung római katolikus, és D. Liebezeit evangélikus, aki csiszoltabb, műveltebb”.

1738-ban ismét pestisjárvány fenyegette Sopront, Liebezeit egyedüli orvosként vállalta a gyógyítást. Feltehetően ennek a járványnak eshetett áldozatul 1739. november 30-án.

Georg Sigismund Liebezeit temetésén Hajnóczy Dániel, az evangélikus líceum akkori társigazgatója, a jénai Latin Társaság tagja mondott gyászbeszédet.

Irodalom:

Szála Erzsébet: Liebezeit Zsigmond György (1689–1739). In: Soproni szemle. (37. évf.) 4. sz. (1983) p. 342-346.

Németh Sámuel: A soproni líceum tanulóinak külföldi tanulmányai 1680-1782-ig. In: Soproni szemle. (9. évf.) 1-2. sz. (1955) p. 100.

Kaiser, Wolfram - Völker, Arina: Soproni orvosok hallei és wittenbergi vonatkozásai. Orvostörténeti közlemények 62-63. Budapest, 1971 p. 110.

Internet:

A. Szála Erzsébet: Sopron tudomány- és technikatörténetéből elérhetősége:

<http://mek.oszk.hu/02000/02058/fulszoveg.html>